

ΟΧΙ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΑΣ! ΑΜΕΣΗ ΔΙΑΚΟΠΗ ΚΑΘΕ ΣΧΕΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ!

«Δεκατέσσερις χιλιάδες μωρά μπορεί να πεθάνουν μέσα στις επόμενες 48 ώρες αν δεν αυξηθεί η εισροή ανθρωπιστικής βοήθειας». Αυτή η φράση του αναπληρωτή γ.γ. του ΟΗΕ για ανθρωπιστικά ζητήματα, συνοψίζει το οριακό σημείο στο οποίο βρίσκεται η Λωρίδα της Γάζας μετά από 80 μέρες ολοκληρωτικού αποκλεισμού.

ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ

Την ώρα που ο εξουθενωμένος πληθυσμός απαιτεί πολλές εκατοντάδες φορτηγά ανθρωπιστικής βοήθειας καθημερινά, η Ισραηλινή κυβέρνηση επέτρεψε σε... 5 φορτηγά να περάσουν. Ο Νετανιάχου δηλώνει κυνικά ότι θα συνεχίσει το σταγονόμετρο και επεξεργάζεται από κοινού με τις ΗΠΑ άθλιες «λύσεις» εργαλειοποίησης της πείνας που καταγγέλλονται από όλες τις ανθρωπιστικές οργανώσεις που δρουν στη Γάζα.

Ενώ ο λαός της Γάζας εξωθείται στη λιμοκτονία, η Γάζα έχει καταστραφεί. Από τον περασμένο Φλεβάρη, υπολογιζόταν ότι έχουν υποστεί καταστροφές το 92% των σπιτιών, το 94% των υποδομών υγείας και το 88% των σχολείων. Και έκτοτε έχουν περάσει 2μιση μήνες επιπλέον Ισραηλινών επιθέσεων.

Τα θύματα του Ισραηλινού Στρατού έχουν φτάσει κοντά στους 55.000 νεκρούς και τους 120.000 τραυματίες. Πρόκειται για τους δολοφονημένους από πυρά και για τους επίσημα καταγεγραμμένους. Κάποια «μοντέλα» (πχ του ιατρικού περιοδικού Lancet) που προσπαθούν να πάρουν υπόψη τους νεκρούς από αρρώστιες, υποσιτισμό κλπ, ή τους αγνοούμενους κάτω από τα ερείπια, δηλώνουν ότι αυτοί οι σοκαριστικοί αριθμοί αποτελούν

σοβαρή «υποκαταγραφή» και ο πραγματικός αριθμός είναι πολύ μεγαλύτερος.

Και σήμερα ο Νετανιάχου δίνει νέες εντολές εκκένωσης στον άμαχο πληθυσμό, καθώς ξεκινά μια νέα μαζική χερσαία εισβολή, με στόχο την οριστική κατάληψη της Λωρίδας της Γάζας και προοπτική την εθνοκάθαρση με τον εκτοπισμό του πληθυσμού της.

Πρόκειται για μια νέα κορύφωση της γενοκτονίας που διαπράττεται ατιμώρητα και αναμεταδίδεται σε ζωντανή σύνδεση εδώ και 20 μήνες.

Αυτή η πραγματικότητα είναι πλέον αδύνατο να κρυφτεί, να ωραιοποιηθεί, να δικαιολογηθεί και υποχρεώνει σε μετατοπίσεις. Άνθρωποι του κινηματογράφου (στις Κάννες), κρατικές ραδιοτηλεοράσεις και τραγουδιστές-στριες (στη Γιουροβίζιον), Εκκλησίες (στην Αυστραλία), δημοσιοολογούντες που στήριξαν το Ισραήλ ή κράτησαν ίσες αποστάσεις νωρίτερα, υποχρεώνονται πλέον να δηλώσουν ότι «η σιωπή δεν είναι πλέον επιλογή».

Αυτόν τον παλμό αντιλήφθηκαν τα μεγαλύτερα διεθνή ΜΜΕ, που ανακαλύπτουν τις τελευταίες εβδομάδες ότι ίσως και να είχαν τελικά ένα δίκιο οι «ταραξίες», οι «αντισημίτες», οι «απολογητές των τρομοκρατών» που φώναζαν επί μήνες ότι είναι γενοκτονία κι ότι η στήριξη, η διευκόλυνση, η ανοχή απέναντι στο Κράτος του Ισραήλ αποτελεί μαύρη κηλίδα.

Αυτό πλέον περνά και στη ρητορική των ευρωπαϊκών κρατικών ηγεσιών, που η μία μετά την άλλη «ανακαλύπτουν» ότι αυτό που συμβαίνει στη Γάζα είναι έγκλημα. Μάθαμε στους πόσους μήνες γενοκτονίας και καταστροφής, στις πόσες δεκάδες χιλιάδες νεκρούς, στις

πόσες εβδομάδες επιβολής λιμοκτονίας, ενεργοποιείται η «συνείδηση» των κυβερνώντων. Αυτό που δεν έχουμε μάθει ακόμα είναι αν και πότε σκοπεύουν να κάνουν κάτι για να σταματήσει το ιστορικό έγκλημα το οποίο πλέον καταγγέλουν. Σαν να είναι «ανήσυχoi πολίτες» κι όχι επικεφαλής κρατών που συνδέονται –διπλωματικά, εμπορικά, στρατιωτικά– με το Κράτος του Ισραήλ.

Ο κόσμος της αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και το επίμονο διεθνές κίνημα έπαιξαν σημαντικό ρόλο στις μετατοπίσεις που συνέβησαν σε επίπεδο συνειδήσεων και κοινής γνώμης διεθνώς, γιατί δεν επέτρεψαν να «ξεχαστεί» η Γάζα, δεν επέτρεψαν να «κανονικοποιηθεί» το έγκλημα. Αυτές οι μετατοπίσεις στην βάση των κοινωνιών είναι από τους λόγους που πιέζουν σήμερα και τις κυβερνήσεις (μαζί με τον φόβο της γενικευμένης αποσταθεροποίησης με την οποία φλερτάρει η σιωνιστική ηγεσία). Είναι πρόσφατα τα «ποιοτικά» ευρήματα που αναδεικνύουν ότι η αποσυμπίρωση των ψηφοφόρων του Μπάιντεν το 2024 είχε ως πρώτο λόγο την πολιτική του στο Παλαιστινιακό.

Σήμερα το διεθνές κίνημα οφείλει να κλιμακώσει τη δράση του, για να απαιτήσει και να επιβάλει τη μετατροπή των λόγων σε πράξεις: Απομόνωση του Ισραήλ, διακοπή κάθε σχέσης μαζί του, επιβολή κυρώσεων, τιμωρία των ενόχων!

Οι εκατοντάδες χιλιάδες που διαδήλωσαν (ξανά) στο Λονδίνο, οι 80.000 ντυμένοι στα κόκκινα διαδηλωτές στο Άμστερνταμ που τράβηξαν «κόκκινη γραμμή» κι απαίτησαν από την ολλανδική κυβέρνηση να κάνει το ίδιο, οι λιμενεργάτες της Μασσαλίας που μπλόκαραν πλοία με στρατιωτικό υλικό, η αδιάκοπη φιλοπαλαιστινιακή δράση στις ΗΠΑ του Τραμπ, παρά κι ενάντια στην αυταρχική επίθεση, είναι τα πιο πρόσφατα παραδείγματα των δυνατοτήτων που έχει το κίνημα αλληλεγγύης να κλιμακώσει τη δράση του.

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΤΗΣ ΝΤΡΟΠΗΣ

Η κλιμάκωση είναι επιτακτική ανάγκη στην Ελλάδα. Η ελληνική κυβέρνηση παρακολουθεί σιωπηλά τις ρητορικές μετατοπίσεις άλλων συμμάχων του Ισραήλ και ανήκε στη μικρή μειοψηφία που διαφώνησε ακόμα και με το ημίμετρο που ανακοίνωσε η ΕΕ για προσωρινή «αναθεώρηση» της εμπορικής συμφωνίας με το Ισραήλ, επικαλούμενη λόγους... timing! Ελλάδα και Ουγγαρία είναι οι συνήθεις ύποπτοι για το «ένα κράτος-μέλος» που άσκησε βέτο στις ευρωπαϊκές κυρώσεις σε εποίκους. Η ελληνική κυβέρνηση είναι δεσμευμένη σε μια στρατηγική, «ξεχωριστή» συμμαχία, στην οποία διαδοχικές κυβερνήσεις (ΓΑΠ, Σαμαρά-Βενιζέλου,

Τσίπρα, Μητσοτάκη) επένδυσαν πάρα πολλά και η οποία έχει παράξει πολλά «αποτελέσματα» στον πολιτισμό, το real estate, τον τουρισμό, τη στρατιωτική συνεργασία.

Με τα εγκλήματα που σήμερα καταγγέλλονται διεθνώς σε πλήρη εξέλιξη, ο ίδιος ο Μητσοτάκης επέλεξε να μεταβεί στο Ισραήλ να συναντηθεί και να φωτογραφηθεί περήφανος με τον φίλο, σύμμαχο και εγκληματία πολέμου Νετανιάχου.

Ο Νίκος Δένδιας, πρόσφατα δήλωσε ότι ο επανεξοπλισμός της Ε.Ε. πρέπει να γίνει με «προσοχή στις συνεργασίες», επιστώντας την προσοχή των Ευρωπαίων σε χώρες που «δεν ασπάζονται κανόνες δημοκρατίας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων», εννοώντας την... Τουρκία. Γιατί λίγες μέρες πριν, στην έκθεση DEFEA στην Αθήνα, το Ισραήλ διαφήμιζε τα όπλα που ισοπεδώνουν την Γάζα υπό την αιγίδα του υπουργείου του.

Απέναντι σε μια αδίστακτη κυβέρνηση, από τις πλέον φιλοϊσραηλινές διεθνώς, ο αγώνας για απομόνωση του Ισραήλ και διακοπή της συνεργασίας μαζί του θα χρειαστεί τη δυναμική και συστηματική παρέμβαση του κόσμου που διαθέτει συνείδηση και φωνάζει «Όχι στο όνομά μας!».

Το τελευταίο διάστημα δόθηκαν πολλές μικρές μάχες από αυτόν τον κόσμο. Από όσους συγκεντρώθηκαν έξω από το υπουργείο Εθνικής Άμυνας για να καταγγείλουν την Έκθεση Όπλων DEFEA 2025. Από τους εκπαιδευτικούς που κατήγγειλαν την προπαγανδιστική εκδήλωση ξεπλύματος των Σιωνιστών δολοφόνων σε σχολεία του Πειραιά. Από τους εκδότες, βιβλιοπώλες και αλληλέγγυους που ματαίωσαν εκδήλωση με χορηγό την Ισραηλινή Πρεσβεία στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου στη Θεσσαλονίκη. Από τους μηχανικούς που κατήγγειλαν την συμμετοχή του προέδρου του ΤΕΕ σε εκδήλωση με τον πρώην διευθυντή της κρατικής υπηρεσίας του Ισραήλ για τη διαχείριση των υδάτων (Israel Water Authority), με θέμα τη «ξηρασία», τη στιγμή που το Ισραήλ αποκλείει το νερό από τη Γάζα και κλέβει συστηματικά τους υδάτινους πόρους της Δυτικής Όχθης. Τα Παλαιστινιακά χρώματα στη διαδήλωση της Πρωτομαγιάς, η ανταπόκριση του κόσμου σε σειρά εκδηλώσεων, συναυλιών κ.ά. για την Παλαιστίνη, η μαζική συμμετοχή στη διαδήλωση της 17ης Μάη, η επιστροφή στους δρόμους ξανά στις 21 Μάη, μετά το κάλεσμα των Παλαιστινιακών κοινοτήτων, δείχνουν ότι είμαστε πολλοί και πολλές που έχουμε διαλέξει πλευρά. Δεν θα σταματήσουμε να μιλάμε και να δρούμε για την Γάζα και για την Παλαιστίνη. Μέχρι να σταματήσει το έγκλημα. Μέχρι να τιμωρηθεί και να απομονωθεί το σιωνιστικό κράτος. Μέχρι να δούμε την Παλαιστίνη Ελεύθερη.